

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Kůchlerovou,
Ph.D. ve věci

žalobce: **S. Ch.**
zastoupen advokátem JUDr. Matějem Šedivým
sídlem Václavské náměstí 21, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 8. 2021, č. j. OAM-385/ZA-ZA11-VL16-2021,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

- 1. Žalobce se žalobou podanou u Krajského soudu v Hradci Králové dne 19. 9. 2021 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 8. 2021, č. j. OAM-385/ZA-ZA11-VL16-2021, kterým žalovaný zamítl žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany podle

§ 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) pro zjevnou nedůvodnost.

II. Obsah Žaloby

2. Žalobce prvním žalobním bodem napadal nepřezkoumatelnost žalobou napadeného rozhodnutí, neboť žalobce v žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedl, že pochází z Doněcké oblasti na Ukrajině a jako důvod pro podání žádosti uvedl tam probíhající ozbrojený konflikt. Žalovaný se však s uvedeným vypořádal tak, že dle § 2 vyhlášky č. 68/2019 Sb. se domovský region žalobce, tj. Doněcká oblast nepovažuje za bezpečný, ale následně uvedl, že povolání k výkonu vojenské služby není důvodem pro udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný nehodnotil dostatečně bezpečnostní situaci na Ukrajině, respektive v Doněcké oblasti.
3. Dále žalobce uvedl, že žalovaný pochybil při úvaze o udělení azylu dle § 14 zákona o azylu, tj. z důvodů hodných zvláštního zřetele. Žalobci při návratu do země původu může hrozit právě závažná újma. Taková možnost z obsahu správního spisu dle názoru žalobce plyne a žalovaný se jí měl adekvátně zabývat.
4. Žalovaný se stejně tak adekvátně nezabýval důvody pro udělení doplňkové ochrany žalobci, ačkoli tento poukazoval na situaci svou a i své rodiny na Ukrajině. Dle žalobce je zřejmé, že na Ukrajině probíhá ozbrojený konflikt neurčitého rozsahu, kterým může být zasažen i žalobce jako pouhý civilista při návratu do země původu. Žalobce by tak mohl splňovat i podmínky pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu.
5. Žalovaný však bezpečnostní situaci v zemi původu nehodnotil dostatečně, proto žalobci chybně mezinárodní ochranu neposkytl.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Žalovaný se k podané žalobě vyjádřil tak, že odkázal na obsah žalobou napadeného rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby pro její nedůvodnost.
7. Žalovaný dále zdůraznil, že zjistil skutečný stav věci a přihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo. V průběhu správního řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany jmenovaného je snaha o legalizaci jeho zdejšího pobytu a odhodlání zde žít a pracovat, neboť se tak rozhodl po té, co vyměnil zaměstnavatele, a přišel o pobytové oprávnění. Za důvody, jež mu objektivně brání v návratu do vlasti, žalobce označil absenci pracovních příležitostí, nevoli kvůli jeho ruskojazyčnosti, obavu z povolání k absolvování základní vojenské služby na Ukrajině a existenci ozbrojeného konfliktu.
8. Žalovaný jednoznačně shledal na základě dle spisu uvedených informací o politické situaci a stavu dodržování lidských práv na Ukrajině a na základě výpovědí jmenovaného, že v daném případě lze Ukrajinu považovat za bezpečnou zemi původu ve smyslu zákona o azylu. Žalobce přitom ani v rámci jím tvrzených problémů, a to obavy z nástupu základní vojenské služby, neprokázal, že v jeho případě nelze Ukrajinu za takovou zemi považovat. Žalovaný dále konstatoval, že snaha vyhnout se nástupu do armády není sama o sobě důvodem k udělení azylu (k tomu srov. rozsudek Vrchního soudu v Praze, sp. zn. 6A 508/97).

9. Žalobce neprokázal, že v jeho případě nelze Ukrajinu za bezpečnou zemi považovat, má tedy v případě jakýchkoliv problémů v zemi jeho původu možnost využít ochrany kompetentních orgánů vlasti. Správní orgán shledal na základě obstaraných informací o politické situaci a stavu dodržování lidských práv na Ukrajině a na základě výpovědi jmenovaného, že v jeho případě lze Ukrajinu považovat za bezpečnou zemi původu ve smyslu zákona o azylu.
10. Správní orgán tedy jednoznačně konstatuje, že nedospěl k závěru, že by žalobce ve své vlasti čelil pronásledování nebo že by mu hrozilo nebezpečí vážné újmy ve smyslu zákona o azylu.

IV. Posouzení věci krajským soudem

11. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Při posuzování věci měl ovšem na zřeteli také čl. 46 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013, o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (dále jen „procedurální směrnice“). Dané ustanovení procedurální směrnice zakotvuje povinnost členských států zajistit pro žadatele o mezinárodní ochranu účinný opravný prostředek. Dle odst. 3 uvedeného ustanovení pak lze za účinný opravný prostředek považovat pouze takový prostředek, který zabezpečuje *„úplné a ex nunc posouzení jak skutkové, tak právní stránky, včetně případného posouzení potřeby mezinárodní ochrany podle směrnice 2011/95/EU“*. S ohledem na promeškání transpoziční lhůty ze strany českého zákonodárce se citované ustanovení procedurální směrnice vyznačuje (pro řízení zahájená na základě žádostí o mezinárodní ochranu podaných po 20. 7. 2015) vertikálním přímým účinkem a je povinností krajského soudu přihlížet v řízení i k případným novým skutečnostem, ačkoliv nemohly být žalovanému správnímu orgánu v době jeho rozhodování známy.
12. Krajský soud o věci rozhodl bez nařízení jednání, neboť k tomuto postupu byly splněny podmínky ve smyslu § 51 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný s rozhodnutím bez jednání souhlasil výslovně, žalobce potom postupem dle § 51 odst. 1 věta druhá s. ř. s.

Skutkový stav

13. Žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany. K této žádosti poskytl informace o své osobě, a to že poslední bydliště bylo na adrese: Novoluhanskoje, čtvrt Družba 26/20 v Doněcké oblasti. Do České republiky přijel 13. 1. 2021. Jako důvod pro udělení mezinárodní ochrany uvedl, že v místě jeho bydliště je válka a bojí se tam bydlet.
14. Dále uvedl, že v lednu 2021 přicestoval na území České republiky, neboť zde chtěl žít a pracovat. Dostal zaměstnaneckou kartu platnou na dva roky, tj. do roku 2023. Následně se však jeho zaměstnavatel změnil a ten mu včas nevyřídil všechny dokumenty a o povolení následně přišel. Žalobce si chtěl zařídit pobyt takovým způsobem, aby na území České republiky šlo pracovat a případně si zde vyřídil trvalý pobyt. S ohledem na to, že žalobce pozbyl pracovní povolení, požádal o udělení mezinárodní ochrany. Uvedl, že místo, ze kterého pochází je pod správou ukrajinské vlády, povstanci jsou ale blízko. Obec patří k ukrajinské části a je tak pod vládou ukrajinské vlády. V případě jeho návratu do země by se mohlo stát, že bude povolán vojenskou správou, protože ještě neabsolvoval základní vojenskou službu. Žádné problémy s orgány v zemi původu neměl, nebyl trestně stíhán.
15. Ve správním spise jsou dále založeny: Informace OAMP – Ukrajina – Situace v zemi – Politická a bezpečnostní situace ze dne 25. 4. 2020, Informace MZV ČR, č. j. 102736-6/2021-LPTP – Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti ze dne 22. 2. 2021, Informace OAMP – Ukrajina – Vnitřně vysídlené osoby ze dne 20. 4. 2020 a Informace OAMP – Ukrajina – Hodnocení Ukrajiny jako bezpečné země původu ze dne 8. 8. 2020.
16. Dne 15. 7. 2021 byla žalobci dána možnost seznámit se s podklady rozhodnutí, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či vyjádřit námitky proti zdrojům

informací a způsobu jejich využití. Žalobce neměl co uvést, doplnění podkladů pro rozhodnutí nenavrhoval, žádné další skutečnosti nebo nové informace nepřednesl.

17. Následně dne 13. 8. 2021 rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Uzavřel v něm, že v průběhu řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce je snaha o legalizaci pobytu. Žalovaný uzavřel, že Ukrajina – a část Doněcké části, ze které pochází žalobce – je hodnocena jako bezpečná země původu. Žalovaný v zásadě zkonstatoval, že v souladu s § 2 vyhlášky ministerstva vnitra č. 68/2019 Sb. ze dne 4. 3. 2019, kterou se mění vyhláška ministerstva vnitra č. 328/2015 Sb. ze dne 3. 12. 2015, kterou se provádí zákon o azylu, Česká republika považuje Ukrajinu, s výjimkou poloostrova Krym a části Doněcké a Luhanské oblasti pod kontrolou proruských separatistů, za tzv. bezpečnou zemi původu ve smyslu § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu.
18. Na Ukrajině (i v Doněcké části, do které spadá místo posledního bydliště žalobce) nedochází k pronásledování, mučení nebo nelidskému nebo ponižujícímu zacházení či trestům a k hrozbě z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu a její občané nebo osoby bez státního občanství ji neopouštějí z důvodů uvedených v § 12 nebo § 14a zákona o azylu. Ukrajina rovněž ratifikovala a dodržuje mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách, včetně norem týkajících se účinných opravných prostředků a umožňuje činnost právníkům osobám, které dohlíží nad stavem dodržování lidských práv. Ohledně politické situace žalovaný nabídl shrnutí zejména na str. 3 žalobou napadeného rozhodnutí.

Právní hodnocení

19. Podle § 16 odst. 2 zákona o azylu, jako zjevně nedůvodná se zamítne i žádost o udělení mezinárodní ochrany, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany přichází ze státu, který Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu, neprokáže-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze.
20. Podle § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu se pro účely tohoto zákona rozumí bezpečnou zemí původu stát, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě osoby bez státního občanství stát posledního trvalého bydliště, 1. ve kterém obecně a soustavně nedochází k pronásledování, mučení nebo nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestům a k hrozbě z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, 2. který jeho občané nebo osoby bez státního občanství neopouštějí z důvodů uvedených v § 12 nebo 14a, 3. který ratifikoval a dodržuje mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách, včetně norem týkajících se účinných opravných prostředků, a 4. který umožňuje činnost právníkům osobám, které dohlíží nad stavem dodržování lidských práv.
21. Podle § 86 odst. 4 zákona o azylu, ministerstvo vyhláškou stanoví seznam bezpečných zemí původu, bezpečných třetích zemí a evropských bezpečných třetích zemí. Seznamy zemí stanovené vyhláškou ministerstvo přezkoumá nejméně jedenkrát v kalendářním roce.
22. Podle § 2 vyhlášky č. 328/2015 Sb., Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu Ukrajinu, s výjimkou poloostrova Krym a částí Doněcké a Luhanské oblasti pod kontrolou proruských separatistů.

23. Krajský soud především dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu a obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Pro rozhodnutí v dané věci je především podstatné vyhodnocení obsahu žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze strany žalobce ve spojení s informacemi o Ukrajině – ve vazbě na místo posledního pobytu žalobce – jako bezpečné zemi původu. Krajský soud má za to, že žalovaný zcela správně vyhodnotil informace obsažené v listinách: Informace OAMP – Ukrajina – Situace v zemi – Politická a bezpečnostní situace ze dne 25. 4. 2020, Informace MZV ČR, č. j. 102736-6/2021-LPTP – Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti ze dne 22. 2. 2021, Informace OAMP – Ukrajina – Vnitřně vysídlené osoby ze dne 20. 4. 2020 a Informace OAMP – Ukrajina – Hodnocení Ukrajiny jako bezpečné země původu ze dne 8. 8. 2020.
24. S obsahem uvedených listin byl žalobce před vydáním rozhodnutí seznámen, přičemž nenavrhoval doplnění dokazování a netvrdil další skutečnosti ke své žádosti. S ohledem na skutečnost, jak správně připomněl žalovaný, že označení určité země za bezpečnou zemi původu v podstatě zvyšuje důkazní břemeno na straně žadatelů o mezinárodní ochranu a že ze strany žalobce nebyly tvrzeny žádné skutečnosti, které by byť náznakem měly vést k závěru o tom, že v případě žalobce se o bezpečnou zemi původu jednat nemůže, nelze přiznat důvodnosti žalobních námitek.
25. Sám žalobce uvedl, že místo, kde posledně žil na Ukrajině v Doněcké oblasti spadá pod ukrajinskou vládu a nejde o Doněckou část pod vládou proruských separatistů. Žalovaný tedy postupoval v souladu se zákonem, když žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany vyhodnotil jako zjevně nedůvodnou. S ohledem na daný stav proto implicitně neshledal důvody pro udělení mezinárodní ochrany podle § 14 a § 14a zákona o azylu. Nadto sám žalobce důvody pro udělení mezinárodní ochrany s ohledem na dikci posledně uváděných ustanovení nastínil velmi obecně a místy až v hypotetické rovině.

V. Závěr a náklady řízení

26. Soud tak neshledal žalobou důvodnou a nad její rámec nezjistil žádnou vadu, jež by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
27. Výroky II. a III. o náhradě nákladů řízení jsou odůvodněny ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť úspěšnému žalovanému nevznikly náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti a žalobce nebyl v řízení úspěšný, pročež nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 18. listopadu 2021

JUDr. Martina Kůchlerová, Ph.D. v. r.
samosoudkyně